

- EU ikke stiller krav om liberalisering af serviceydelser, investeringer og offentlige indkøb,
 - EPA-forhandlingerne først afsluttes, når der er gennemført grundige analyser af aftalernes konsekvenser for AVS-landene,
 - der i aftalerne indgår seriøse safe guard-mekanismer, der sikrer, at AVS-landene kan beskytte sig mod dumping fra EU, og
 - EU ikke bruger trusler om nedskæringer i ulandsbistanden i forhandlingerne«.
- (Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Enhedslistens ordfører skildrer det nærmest, som om der ligger sådan en hel række store, købedygtige markeder derude, som bare venter på, at EU sådan kan lade varerne flyde ind over dem, så vi kan tjene en masse penge.

Jeg ved ikke, om hr. Rune Lund er opmærksom på, at den samlede EU-eksport til de her 70-75 lande kun udgør lige godt 2 pct. Lyder det, som om der er en vældig stor markedsmulighed derude, som vi egentlig bare venter på at få udnyttet? Eller er sandheden i virkeligheden ikke, at det er en stor fordel for EU, at de her lande bliver så købedygtige som muligt så hurtigt som muligt, så vi virkelig kan sælge derude?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg vil sige, at det, at det afrikanske marked udgør en så lille del af EU's eksportmarked, som det gør, jo bare gør det endnu mere absurd, at EU har den her forhandlingsposition, hvor man siger: I skal åbne jeres markeder op; hvis I skal have adgang til vores markeder, skal vi også have adgang til jeres markeder.

Jeg vil sige, at det bare udstiller kræmmermentaliteten endnu tydeligere, end hvis AVS-landene, herunder en række meget fattige afrikanske lande, havde været et meget betydeligt eksportmarked for EU. Så det, som hr. Søren Espersen siger til mig nu her, understreger bare den pointe, at EU's handelsstrategi over for AVS-landene er helt forkert.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg mener snarere, at pointen for EU og de udviklede lande i det hele taget netop er at løfte niveauet for de dårligst stillede lande, for så bliver der rigtige markeder at sælge til. Der er jo ikke noget ved at have en hel masse mennesker, som ingen penge har til at købe vores produkter.

Så jeg kan ikke forstå den der fornemmelse af, at det er et rigtig snedigt trick fra EU's side, at man nu gør, som man gør. Det rigtig snedige ville jo være at bringe dem på fode, så vi rigtig kunne sælge vores produkter. Er hr. Rune Lund ikke enig med mig i den betragtning?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er jeg faktisk rigtig enig med hr. Søren Espersen i. Problemet er bare, hvordan man gør det.

Kl. 16.55

Vi har EU, som jo har sådan en frihandelsstankegang, som er, at jo mere frihandel man laver, jo flere markeder man åbner, desto mere vækst bliver der. Men der er virkeligheden bare for en lang række fattige lande i den her verden, at hvis de åbner grænserne for store, f.eks. europæiske selskaber, så kommer disse og udkonkurrerer al industri. Så kommer de med billige EU-støttede fødevarer og udkonkurrerer al landbrugsindustri og gør småbønder arbejdsløse, hvilket gør, at de må flytte til byerne og leve i slumkvarterer.

Så jeg vil sige, at jeg selvfølgelig har en vision om, at fattige lande skal komme op på vores levefod, men diskussionen går lige præcis på: Hvordan gør vi det? Der må man bare konstatere, at i de her økonomiske partnerskabsforhandlinger, EPA-forhandlingerne, ser vi en Europa-Kommission, som bare tænker på, hvordan man kan åbne markederne, ikke kun for at styrke de store europæiske selskabers interesser, men også fordi man har sådan en fuldstændig vanvittig frihandelsstankegang om, at hvis man bare åbner det hele og bare åbner alle markederne, så bliver vi alle sammen gladere og lykkelige og rige. Det er bare ikke den virkelighed, som de her lande lever i. De siger: Vi vil en helt anden vej, vi vil have lov til at beskytte os mod de store selskaber.